Dosarul nr.1r-855/25
***(1-25038532-02-1r-23072025*)**
Instanța de fond: Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi
Judecător: Serghei Pantaz

D E C I Z I E
În numele Legii

29 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător Ion Bulhac
Judecători Vitalie Pîslariuc și Natalia Mămăligă

a examinat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul avocatului Șevciuc Ștefan în interesele inculpatului Chilar Vadim ***** și recursul suplimentar avocatului Nemerenco Veaceslav în interesele inculpatului Chilar Vadim *****, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 11 iunie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Chilar Vadim ***,** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, divorțat, un copil minor la întreținere, studii medii, neangajat oficial în câmpul muncii, anterior judecat:

--prin ordonanța din 22.11.2012, procurorului, adjunctul Procurorului raionului Anenii Noi, DOROGAN Roman, s-a dispus încetarea urmăririi penale în baza art.264/1 alin.(3) Cod penal, din motivul liberării de răspundere penală, cu atragerea la răspundere contravențională în baza art.55 alin.(2) lit.a) Cod penal, fiind stabilită sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 100 u.c., echivalentul sumei de 2000 lei,

--prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 01.06.2016, în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 375 u.c., echivalentul sumei de 7500 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport,

în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 264[1] alin.(3) Cod penal al Republicii Moldova.

Cauză judecată conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de examinare a cauzei:

--în prima instanță: 24.03.2025 – 11.06.2025;

--în instanța de recurs: 23.07.2025 – 29.01.2026;

Asupra recursului avocatului Șevciuc Ștefan în interesele inculpatului Chilar Vadim ***** și recursului suplimentar avocatului Nemerenco Veaceslav în interesele inculpatului Chilar Vadim *****, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 11 iunie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

Soluția instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 11 iunie 2025, Chilar Vadim ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art.264/1 alin.(3) Cod penal al Republicii Moldova și i s-a aplicat pedeapsă principală sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și pedeapsă complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit prevederilor art.90/1 Cod penal, a fost suspendată parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Chilar Vadim ***** prin prezenta sentință, după cum urmează:

- inculpatul Chilar Vadim ***** urmează să execute real pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis;

- termenul de pedeapsă sub formă de închisoare rămas de 6 (șase) luni, după ispășirea termenului stabilit supra, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an.

În conformitate cu prevederile art.90/1 alin.(5) și art.90 alin.(6) pct.a), b) și g) Cod penal, în perioada de probațiune Chilar Vadim ***** a fost obligat:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Chilar Vadim ***** prin prezenta sentință, s-a dispus a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, cu calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

Controlul asupra comportării lui Chilar Vadim ***** în perioada de probațiune și executării de către acesta a obligațiunilor stabilite prin prezenta, s-a pus în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

S-a aplicat în privința inculpatului Chilar Vadim ***** măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, cu punerea acesteia în executare imediat, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

A fost obligat inculpatul Chilar Vadim ***** de a nu părăsi teritoriul Republicii Moldova fără încuviințarea instanței, de a nu se ascunde de instanță, de a se prezenta la citarea instanței de judecată și de a comunica acesteia despre schimbarea domiciliului.

Dispoziția privind aplicarea măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara" este executorie din momentul pronunțării sentinței.

S-a dispus instituirea consemn la frontieră în privința inculpatului Chilar Vadim ***** pe durata măsurii preventive, prin interzicerea ieșirii de pe teritoriul Republicii Moldova, reținerea pe durata ce nu poate depăși termenele legale de reținere și informarea procurorului în Procuratura raionului Anenii Noi, Podrez Serghei, și a instanței de judecată.

Pentru a asigura punerea în executare a sentinței în partea aplicării măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara", aceasta s-a expediat pentru cunoștință și executare imediată către organul de poliție în a cărei rază teritorială locuiește inculpatul și organelor de frontieră, pentru executare și ridicarea provizorie a pașaportului, precum și Serviciului Vamal.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Chilar Vadim *****, deținând permis de conducere a mijloacelor de transport cu nr. ***** din *****, cu categoriile admise A, B, la data de 28 februarie 2025, aproximativ la ora 22:25, conducea mijlocul de transport, și anume automobilul de model „*****", număr de înmatriculare ***** pe drumul public din localitatea Socoleni, raionul Anenii Noi. Din motiv că ultimul avea un mers neuniform, a fost stopat de către angajații Serviciul de Patrulare AN-BE-CS-SV a Secției patrulare „Centru" a Direcției patrulare „Centru" a INSP, pentru verificarea actelor. În urma discuției duse cu conducătorul mijlocului de transport, Chilar Vadim a fost suspectat la consumul de alcool, deoarece din cavitatea bucală a acestuia se simțea miros specific de alcool. În urma suspiciunilor apărute, constatând faptul că Chilar Vadim, intenționat a neglijat prevederile art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care interzice conducătorului de vehicul să conducă vehiculul în stare de ebrietate, la cerințele legale ale colaboratorilor de poliție INSP, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (3) lit. b) a Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 07.06.2007, a Regulamentului Circulației Rutiere, Capitolul II Conducătorii de vehicule și obligațiile acestora, pct. 11 lit. j), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, în care se stipulează că „conducătorul auto este obligat, să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare sau examenului medical de recoltare a probelor biologice", precum și a Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, i s-a propus testarea alcoolscopică cu analizatorul alcoolscopic de model „Drager Alcotest", în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, de la care Chilar Vadim a refuzat categoric.

Deplasându-se la SR Anenii Noi, pentru examinarea medicală privind constatarea stării de ebrietate și naturii ei, Chilar Vadim a refuzat categoric prelevarea probelor biologice de sânge pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii acesteia. Fiindu-i explicate consecințele refuzului, împotrivirii sau eschivării de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, Chilar Vadim a

refuzat categoric, respingând expres solicitarea agentului constatator de a urma procedura testării alcoolscopice.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Chilar Vadim ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, individualizată prin „*refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei*”.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 11 iunie 2025, în termen, avocatul Șevciuc Ștefan în interesele inculpatului Chilar Vadim ** a declarat recurs***, prin care a solicitat casare parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chilar Vadim să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(3) Cod Penal, cu stabilirea undei pedepse sub formă de amendă sau o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 CP- suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea recursului, apărătorul a invocat următoarele motive:

-- în cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Chilar Vadim *****, fiind asistat de apărătorul Șevciuc Ștefan, a declarat personal, prin înscris autentic că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acesteia în baza art.264/1 alin.(3) Cod Penal, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecată să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea de noi probe;

-- în cadrul cercetării judecătorești inculpatul Chilar Vadim *****, fiind audiat conform regulilor de audiere a martorilor, a declarat în esență că învinuirea îi este clară, vina în comiterea infracțiunii incriminate o recunoaște integral și regretă sincer fapta comisă și îi pare rău. A menționat că a conștientizat gravitatea faptei și pe viitor promite că nu va mai comite asemenea acțiuni;

--consideră pedeapsa aplicată este una prea aspră față de inculpate, or, instanța de judecată urmează să țină contul, că pedeapsa are drept scop corectarea și reeducarea inculpatului în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atât din partea lui Chilar Vadim *****, cât și a altor persoane, se călăuzește de conștiința, să ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, conform art.16 Cod penal**,** de persoana celui vinovat și de circumstanțele care atenuează și cele ce agravează răspunderea penală, de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de rolul și comportamentul inculpatului la comiterea infracțiunii;

-- urmează a fi reținute următoarele circumstanțe ce atenuează răspunderea penală: căința sinceră, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are la întreținerea sa un copil minor, care are probleme de sănătate, părinții sunt în etate, iar inculpatul este unica persoană care are grijă de ei. Inculpatul este unicul întretinător al acestei familii, iar executarea reală a pedepsei, ar pune într-o dificultate enormă această familie.

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 11 iunie 2025, avocatul Nemerenco Veaceslav în interesele inculpatului Chilar Vadim ** a declarat recurs suplimentar***, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Chilar Vadim ***** să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art.264/1 alin.(3) Cod penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de amendă, or aplicarea prevederilor art. 90 CP la pedeapsa cu închisoarea, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea recursului, apărătorul a invocat următoarele motive:

-- prima instanță nu a dat o apreciere deplină probelor administrate și nu a aplicat în totalitate normele legale care reglementează individualizarea pedepsei și anume potrivit certificatului nr.65 din 05.04.2025, eliberat de primarul com.Botnărești, Anenii Noi, *****, se indică că Chilar Vadim ***** are la întreținere părinții pensionari mama *****, și **********;

-- conform actelor anexate la cererea de recurs depusă de avocatul Șevciuc Ștefan, copilul minor *****, născută la *****, are probleme de sănătate, necesită tratament și respectiv suport financiar sporit. Mama minorei ***** este încadrată în grad de dizabilitate „*****” , prin urmare are capacitate de muncă scăzută;

-- potrivit materialelor cauzei penale se atestă că inculpatul Chilar Vadim ***** anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii similare, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă care a fost achitată la 03.06.2016, conform informației din Registrul informației criminalistice și criminogene în privința inculpatului. Instanța de judecată apreciază că la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul nu avea antecedente penale active, și, respectiv, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Chilar Vadim ***** nu poate fi reținută circumstanța agravantă prevăzută de art.77 alin.(1) lit. a) Cod penal, or, lipsa antecedentelor penale presupune că în privința inculpatului Chilar Vadim ***** nu pot fi reținute careva incapacități și decăderi din drepturi legate de antecedentele penale. Deși, instanța de judecată concluzionează că condamnarea inculpatului prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 01.06.2026 conform art. 264/1 alin. (1) CP nu poate fi reținută circumstanța agravantă prevăzută de art.77 alin.(l) lit. a) Cod penal, această concluzie o apreciază ca una formală, care nu a avut nici un efect asupra individualizării pedepsei, or în partea descriptivă a sentințe instanța face referință la acest fapt de cinci ori;

-- din conținutul părții descriptive a sentinței rezultă că, la stabilirea categoriei de pedeapsă sub formă de închisoare și modalitate de executare, rolul hotărâtor la avut condamnarea inculpatului prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 01.06.2016, antecedent penal stins cu 9 ani în urmă, instanța de judecată atribuindu-i valoare juridică echivalentă unei circumstanțe agravante, fapt care contravine prevederilor art. 111 alin. (3) CP, or, nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse sau anulate sau dacă legea a decriminalizat acțiunea comisă în trecut.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea

procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin inter*****l Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

*Examinând sentința atacată prin prisma motivelor din recursuri formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul avocatului Șevciuc Ștefan în interesele inculpatului Chilar Vadim ***** și recursul suplimentar al avocatului Nemerenco Veaceslav în interesele inculpatului Chilar Vadim *****, reieșind din următoarele considerente*:

Conform art. 437 alin. (1), pct. (1^4) Cod de procedură penală al RM, „Pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală."

Conform art. 448 alin.(1) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Alin. (2) aceeași norme indică că „Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs."

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. (1), lit. a) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat."

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, judecarea cauzei penale de învinuire a lui Chilar Vadim ***** în instanța de fond, s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală, și respectiv, legalitatea sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 11 iunie 2025,

este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Colegiul reține că, conform prevederilor art. 364[1] Cod procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a declarat, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvîrșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În baza cererii semnate de inculpat, în prezența apărătorului său, instanța de judecată a acceptat cererea respectivă prin încheierea protocolară din data de 10 aprilie 2025.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul Chilar Vadim *****, fiind avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364[1] Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, la caz se constată că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Chilar Vadim ***** în baza art.264[1] alin.(3) Cod penal, după indici calificativi – *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.*

Prin urmare, instanța de recurs, examinând probatoriul, consideră dovedită indubitabil vina inculpatului Chilar Vadim ***** de refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

De continuare, Colegiul penal ține să remarce că, sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 11 iunie 2025 este contestată de apărătorii inculpatului doar în partea aplicării pedepsei, astfel, instanța de recurs se va expune pe marginea pedepsei numite inculpatului de către instanța de fond, or, temei pentru a interveni în sentință din oficiu în partea încadrării juridice, conform art. 409 alin.(2) Cod procedură penală, lipsește.

La capitolul individualizării pedepsei, Colegiul penal reiterează că, conform art.7 alin.(1) Cod penal, „La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.”

În accepțiunea art.61 alin.(1)-(2) Cod penal, „(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate."

Colegiul Penal remarcă că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Cod penal, „(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată."

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatei și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată ține cont de prevederile art.7, art.61, art.75-79 Cod

penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei.

Colegiul Penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La caz, Colegiul penal reține că, sancțiunea art. 264^1 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de *amendă de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Chilar Vadim *****, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Din textul sentinței contestate se relevă că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că, în privința inculpatului nu s-a identificat circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal.

Nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art.364^1 Cod de procedură penală, și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod Penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului, instanța de judecată la fel nu a stabilit.

În plus, instanța de judecată la pronunțarea sentinței, a luat în considerație personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, anterior a fost condamnat, iar la locul de trai se caracterizează negativ.

În acest sens, se reține că, prin ordonanța din 22.11.2012, adoptată de către procurorul, adjunctul Procurorului raionului Anenii Noi, Dorogan Roman, s-a dispus încetarea urmăririi penale în baza art.264/1 alin.(3) Cod penal, din motivul liberării de răspundere penală, cu atragerea la răspundere contravențională în baza art.55 alin.(2)

lit.a) Cod penal, fiind stabilită lui ChilaR Vadim ***** sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale, echivalentul sumei de 2000 lei.

Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 01.06.2016, Chilar Vadim ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 264/1 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 375 unități convenționale, echivalentul sumei de 7500 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 80^1 Cod penal „(1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

(2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264^1, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.”

Așa dar, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, consideră că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea pedepsei stabilite de prima instanță, în formă de închisoare pe un termen de 1 an, pedeapsa, care în temeiul art. 90^1 Cod penal al RM, va fi suspendată parțial.

În conformitate cu prevederile art.90^1 Cod penal al RM „ În cazul în care instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.”

Alin.(2) aceeași norme indică că, „În cazul *infracțiunilor* ușoare sau *mai puțin grave*, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi coborâtă pînă la minimul prevăzut de prezentul cod.”

În baza acestei norme, instanța de judecată a conchis, că inculpatul Chilar Vadim ***** întrunește condițiile art.90^1 Cod penal al RM, or, în sensul dat, instanța de recurs nu a stabilit careva restricții, fapt ce denotă că prima instanța legal a dispus executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni în penitenciar de tip semiînchis în privința inculpatului, totodată, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării restului pedepsei de 6 luni închisoare, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Or, anume *pedeapsă stabilită de instanța de fond*, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

În cele din urmă, Colegiul Penal ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Chilar Vadim *****, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei stabilite de prima instanță.

Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public.

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității", textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Cu privire la pedeapsa complementară, Colegiul penal reține că, potrivit art. 65^1 alin.(1) Cod penal, „Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice."

Dispoziția art. 264/1 alin. (3) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de *amendă de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Reieșind din considerentele vizate, dar și avînd în vedere nemijlocit faptul că norma de care se face vinovat inculpatul Chilar Vadim *****, prevede în mod obligatoriu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în calitate de pedeapsă complementară, Colegiul penal constată justificată soluția instanței de fond în acest sens, în privința inculpatului Chilar Vadim *****, fiind aplicată sancțiunea complementară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În acest sens, instanța de recurs apreciază că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță și stabilită inculpatului Chilar Vadim *****, este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse și personalitatea inculpatului.

Colegiul penal va respinge solicitarea apărătorilor privind stabilirea unei pedepse mai blânde, în baza art. 90 Cod penal al RM, or, această măsură de pedeapsă nu poate fi aplicată anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și din personalitatea inculpatului, în contextul în care, Chilar Vadim ***** nu este la prima sa abatere de la legea penală, anterior în privința acestuia au fost aplicate pedepse mai blînde, însă concluzii de rigoare nu a făcut și a comis din nou, o altă infracțiune similară, cu intenție, astfel că, o pedeapsă mai blîndă ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului.

La caz, instanța de recurs ține să remarce faptul că, deși nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului, pedeapsa în formă de

închisoare, cu suspendarea parțială a executării pedepsei, a fost aplicată reieșind din personalitate inculpatului, or, pedeapsa stabilită de instanța de fond a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, *corespunde principiului proporționalității* și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, de către Colegiul penal nu au fost stabilite careva circumstanțe pertinente în baza cărora să fie dispusă aplicarea unei pedepse mai blânde față de inculpat, în contextul în care, este cert că, inculpatul Chilar Vadim *****, anterior a mai comis infracțiuni similare.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că, recursurile formulate de avocatul Șevciuc Ștefan și suplimentar de avocatul Nemerenco Veaceslav, ambele în interesele inculpatului Chilar Vadim *****, sunt nefondate și poartă un caracter pur declarativ, motiv pentru care urmează a fi respinse.

În conformitate cu art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a), art. art. 417 - 418 Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se resping ca nefondate, recursurile declarate de avocatul Șevciuc Ștefan și suplimentar declarat de avocatul Nemerenco Veaceslav, ambele în interesele inculpatului Chilar Vadim ***** și menține sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 11 iunie 2025, pronunțată în privința lui **Chilar Vadim** *****.

Termenul executării pedepsei de către Chilar Vadim ***** urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia de către organele competente.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător Ion Bulhac

Judecători: Vitalie Pîslariuc

Natalia Mămăligă